

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Криворізький державний педагогічний університет

Факультет іноземних мов

**Кафедра німецької мови і літератури з методикою
викладання**

ЗВІТНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ФІЛОЛОГІЇ І
МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
НІМЕЦЬКОЇ МОВИ**

Збірник тез

18 травня 2018 р.

КРИВИЙ РІГ 2018

4. Ляховицький М. В. Звукозапис у навчанні іноземних мов / М. В. Ляховицький. – Київ: Рад. школа, 1970. – 239 с. – С. 15.

5. Рогова Г. В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г. В. Рогова, Ф. М. Рабинович, Т. Е. Сахарова. – Москва: Просвещение, 1991. – 287 с.

Дрогайцев О. І.

кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри німецької мови і літератури
з методикою викладання

Криворізького державного педагогічного університету

ІНФОРМАЦІЯ – ПРЕДМЕТНА ОСНОВА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Інформація характеризується *певними чинниками*, а саме: вірогідністю, точністю, повнотою, цінністю, своєчасністю, зрозумілістю, доступністю, стислістю тощо. Достовірною є інформація, якщо вона відбиває «істинне положення справ», а недостовірна інформація може призвести до хибного розуміння або прийняття невірних рішень. Достовірна інформація з часом може стати недостовірною, тому що має властивість застарівати. Повною є інформація, коли її достатньо для прийняття рішення. Ступінь близькості інформації до реального стану об'єкту, процесу, явища визначає точність інформації.

Цінність інформації залежить від того, наскільки вона важлива для розв'язання задачі, наскільки вона може бути використаною в будь-якій діяльності людини. Лише вчасно отримана інформація може бути корисною. Але навіть цінна та своєчасна інформація, коли вона не є зрозумілою, може бути даремною, некорисною. Тому інформація повинна бути вираженою тією мовою, на якій говорять ті, кому вона призначена.

За рівнем сприйняття інформація повинна подаватися, передусім, у доступній формі, наприклад, одні й ті самі питання по-різному викладаються в шкільних та наукових виданнях. А також одну й ту саму інформацію, залежно від поставленої мети, можна викласти стисло (без несуттєвих деталей) або докладно.

Як зазначається в науковій літературі, інформація може існувати *у вигляді*: текстів, малюнків, фотографій, креслень, схем; світлових або звукових сигналів; радіохвиль; електричних і нервових імпульсів; магнітних записів; жестів і міміки; запахів і смакових відчуттів; хромосом, за допомогою яких успадковуються ознаки та властивості організмів тощо.

Інформаційними об'єктами є предмети, процеси, явища матеріальної або нематеріальної природи, які розглядаються з точки зору інформаційних властивостей.

Інформаційними процесами є процеси, що пов'язані з певними операціями з інформацією. Інформацію можна:

- створювати, отримувати, комбінувати, зберігати;
- передавати, копіювати, обробляти, шукати;
- сприймати, формалізувати, поділяти на частини, вимірювати;
- використовувати, розповсюджувати, спрощувати, руйнувати;
- запам'ятовувати, перетворювати, збирати тощо.

Інформаційна взаємодія може відбуватися за умови урахування трьох головних *факторів*:

- 1) наявності кодів, які переносять інформацію;
- 2) наявності апарату інтерпретації цих кодів у об'єкта, що приймає;
- 3) обов'язкової доцільності інформації для об'єкта-приймача.

За С. Янковським, «інформаційна взаємодія – це один із видів взаємодій, пов'язаних із переходом від об'єктивного до суб'єктивного» [3]. Це взаємодії з незалежними від об'єкта явищами, в яких він бере участь як «річ для інших», але результат яких сприймається ним як «річ у собі».

З педагогічної точки зору інформація є предметною основою навчального процесу, його організаційним хребтом. І якщо «порція» інформації (певний розділ, тема) включає в себе запрограмовані потреби власної діяльності (проблемний характер) та самовиховання, то є підстави говорити про повноцінний навчальний цикл. Він дає можливість реалізувати триєдину функцію освіти: засвоєння інформації, удосконалення психічних, духовних, фізичних та соціальних функцій людини (розвиток) і формування моделі її поведінки (виховання)» [1].

Без інформації неможливі ані пізнання, ані виховання, бо інформація є важливою передумовою діяльності. *Процес навчання* можна розглядати як накопичення, поповнення і збагачення *інформативного досвіду* учня. Певна частина інформації підлягає ґрунтовному засвоєнню і закріплюється у *довготривалій пам'яті* («назавжди»), а інша частина утримується в *оперативній пам'яті*, яка звільнюється від інформації, як тільки потреба в ній відпадає. Тобто інформація має певну глибину, що характеризується *знаннями, уміннями і навичками*.

Розвиток інформаційного досвіду особистості, психологічний процес засвоєння інформації базується *на певних етапах: сприймання* (відображення у свідомості людини предметів і явищ навколишнього світу та їх взаємозв'язків) – *осмислення і розуміння* (усвідомлення сенсу сприймання інформації та розкриття суттєвих ознак предметів, явищ і зв'язків між ними) – *узагальнення* (етап синтезу, коли щойно сформовані первинні поняття «об'єднуються» в поняття вищого рівня, тобто, за С. Янковським, перетворення інформації про наявність безлічі простих окремих подій на інформацію про наявність певної події більш високо рівня, до якого окремі події входять як його окремі елементи [3]) – *закріплення в пам'яті* (одержана ззовні інформація стає власним надбанням людини) – *застосування знань, умінь і навичок на практиці* (залежить від того, наскільки інформація відповідає потребам людини).

Положення теорії наукової інформації розглядаються в роботах Г. Бордовського, Н. Вінера, Г. Воробйова, В. Извозчикова, В. Когана, А. Урсула та ін. Потрібно зауважити, що розуміння, оцінка та обробка отриманої інформації, тобто *компетентне поводження зі знаннями*, є невід'ємною частиною професіоналізму фахівця [2]. Тому, перш за все, *необхідно навчити студентів методам передавання та отримання знань*. Вони повинні вчитися правильно добирати інформацію, структурувати її та обробляти, робити вибір і знаходити рішення.

Безумовно, розвиток інформаційних технологій веде до появи людей, які володіють інформацією у більшій мірі, чим інші. Дослідники по-різному називають ці групи: соціально недиференційованими «інформаційними співтовариствами» (Є. Масуда), інтеграторами (Е. Тоффлер), когнітаріатом (З. Румянцева). Людство, що вступило у постіндустріальний

період свого розвитку, коли на перше місце вийшли інформація та знання, отримало й новий «правлячий клас – когнітаріат», що володіє знанням, уміє використовувати інтелект, має доступ до інформаційних потоків, високу культуру. Зрозуміло, що ці терміни достатньо спірні, але очевидно – інформація в сучасному суспільстві є найважливішим ресурсом.

Отже, виникнення інформації, еволюція її цінностей вимагає системного підходу при їх вивченні. Саме інформаційний підхід допоможе здійснити комплексний та системний аналіз при вивченні таких педагогічних категорій, як «професіоналізм», «професійна компетентність» та «інформаційна компетентність». А компетентнісний підхід, у свою чергу, максимально наближає до вивчення результатів педагогічної діяльності – формування та розвитку конкурентноспроможних фахівців. Поєднання цих двох підходів в педагогіці може бути цікавим та перспективним.

Література

1 .Вишневський О. Теоретичні основи сучасної української педагогіки: [навч. посібник] /Омелян Іванович Вишневський. – Київ: Знання, 2008. – 566 с.

2. Кербер В. Качества, необходимые специалистам в будущем [Электронный ресурс] / В.Кербер / Ростовский государственный педагогический университет. – Режим доступа: <http://rspu.edu.ru>

3. Янковский С. Концепции общей теории информации [Электронный ресурс] / Станислав Янковский. – Режим доступа: <http://www.eidos.ru/journal/2005/1212.htm>

Каліночка Дар'я

студентка факультету іноземних мов

Криворізького державного педагогічного університету

ФОРМУВАННЯ ЛЕКСИЧНИХ НАВИЧОК У УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Одним із найважливіших аспектів іноземної мови є його лексика, тобто сукупність слів і словосполучень, їх змісту, звукової і графічної форми. Без цілеспрямованого вивчення лексичного матеріалу, наполегливого й систематичного